

Anledning til at stille Forslag om at lade denne Post gaae ud, og derved foranledige Finantslovens Tilbagegang til det andet Thing, skal jeg foreløbigt lade staae hen. Skulde det være Tilfældet, at man kom til det Resultat, vil jeg antage, at der nok kunde være flere forskjellige Enkeltheder endnu, der tillige burde undergaae Forandring, Punkter, som vel kunne være af mindre Betydning og altsaa af den Bestaffenhed, at man ikke for deres Skyld alene skulde gjøre dette Ophold. Der er jo i Folkethinget ikke foregaaet store Forandringer i Finantsloven, og man kunde jo let deraf drage den Slutning, at der heller ikke her i Landstthinget var Anledning til store Forandringer i Realiteten. Hvad der imidlertid ved det foreliggende Finantslovsforslag ligesom ved de tidligere har været mig paafaldende, er som sagt Tilbøieligheden til at indsætte Bemærkninger i selve Finantsloven. Jeg skal tillade mig at oplæse et Par enkelte af dem. Den ene er allerede berørt af den sidste ærede Tale og vedrører Revisionen af Blindeinstituttets Regnskab. Selv om nu ikke denne er færdig, med Hensyn til Udbetalingen af de 50 Rbd., vilde det dog være besynderligt at see en saadan Anmærkning i Finantsloven: „det paaligger Fuldmægtigen i Revisionscontouret uden yderligere Godtgjørelse at revidere Blindeinstituttets Regnskab“. Det er efter min Formening en Bestemmelse, der slet ikke er paa sin Plads her, og som i denne Form maa være en reen Administrationsfag. Sp. 911—12 vil man dernæst under „Polytechnisk Lærestanstalt“ finde en Udgift til det chemiske Laboratorium, om hvilken der siges, at „af dette Beløb maa Intet anvendes til Behøvsleiligheder.“ Dette synes mig ogsaa at være en Synderlighed i en Finantslov. Det tredje Punkt, der for mig egentlig er det væsentligste, skjøndt det kan være muligt, at jeg ved nærmere Oplysninger af den ærede Mi-

nister ganske kan fraspalbe min Betænkelse, angaaer Sorø Akademi. Man vil nemlig Sp. 915—16 finde knyttet til Udgiftsposten „Tilskud til Bøndehøjskoler indtil 11,000 Rbd.“ den Bemærkning: „der ogsaa kunne anvendes paa anden end den i Lov af 8de Marts 1856 fastsatte Maade“. Det forekommer mig nu, at naar den nævnte Lov fastsætter den Maade, hvorpaa de øvrige Tilskud til Bøndehøjskoler fra Sorø Akademi skulle anvendes, og man altsaa saaledes har en lovbestemt Fastsettelsesmaade for sig, saa maa det være ucorrect at opføre i Finantsloven, at Tilskuddene ogsaa kunne anvendes paa anden Maade end denne. (Indenrigsministeren: Maa jeg bede om Ordet). Der er dernæst, Sp. 931—32, ved en Udgiftspost, som angaaer et rentebærende Laan til Sæby Kjøbstad, fæstet den Tilføjning, at „dette Laan bevilges kun under den Betingelse, at Regjeringen efter en paany anstillet Undersøgelse maatte komme til det Resultat, at Sæby Commune, naar den faaer en Havn, efter Sandsynlighed vil være istand til at udrede Renternes og Amortisationens Beløb.“ Det gjælder ikke om dette som om det sidstberørte Punkt, at det egentlig i sig indeholder et Principspørgsmaal; men jeg troer dog, at man maa indrømme, at det er en noget besynderlig Forskrift til en Administration. Det var kun disse enkelte Bemærkninger, som jeg vilde fremsætte. Skulde det være Tilfældet, at der alligevel er Anledning til at lade Finantsloven gaae tilbage til Folkethinget, saa vilde jeg ansee det for rettest, at man dog ogsaa gjorde Forandringer i disse Punkter, det skulde da være med Undtagelse af den Post om Bøndehøjskolerne. Men i ethvert Fald kan man, mener jeg, ikke deraf, at man ikke i denne Anledning stiller Forandringsforslag til Finantsloven, drage nogen Slutning med Hensyn til de paafølgende Finantslovsforslag.